

การประชุมภาคพื้นยุโรปในปีนี้นับเป็นครั้งแรกที่จัดขึ้นที่กรุงเบอร์ลิน เมืองนี้มีความโดดเด่นในด้านความแตกต่างที่หลากหลาย เป็นเมืองที่ผสมผสานกันระหว่างการมุ่งสู่อนาคตกับความทรงจำในอดีตที่ปวดร้าว และเป็นเมืองนี้เองที่ผู้คนได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นที่ไม่เคยยอมแพ้ต่อสถานการณ์อันยากลำบาก

แม้ว่าชาวคริสตในกรุงเบอร์ลินจะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ และแบ่งออกเป็นนิกายแตกต่างกัน แต่พวกเขาพยายามเจริญชีวิตตามจิตตารมณ์แห่งพระวรสาร การเป็นประจักษ์พยานที่พวกเขาทำร่วมกันนี้ ไม่ได้เป็นแค่เพียงทางเลือกที่จะทำหรือไม่ทำ แต่ถือเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติอย่างที่จะขาดไปไม่ได้ เราจึงพบว่าวัดและที่ประชุมของหมู่คณะ เป็นสถานที่ที่แสดงออกถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และเป็นสถานที่ที่คนยากจนทุกคนต่างได้รับการต้อนรับ

บราเดอร์ Taizé มาเยือนเยียนกรุงเบอร์ลินเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1955 และเมื่อเมืองนี้ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนด้วยกำแพงเบอร์ลิน พวกเขาบราเดอร์ ก็ยังได้ไปกรุงเบอร์ลินตะวันออกอีกหลายครั้ง และได้ก่อตั้งกลุ่มภาวนาหลายกลุ่มในช่วงทศวรรษที่ 1980 ต่อมาในปี ค.ศ. 1986 Brother Roger ได้เดินทางไปยังกรุงเบอร์ลินตะวันออกในโครงการ "การจาริกแห่งความหวัง" ในการเดินทางครั้งนี้จะต้องขออนุญาตจากผู้ว่าราชการเมืองสำหรับการจัดพิธีสวดภาวนาในโบสถ์ใหญ่สองแห่ง คือโบสถ์ของคาทอลิกและโบสถ์ของโปรเตสแตนต์ที่จัดขึ้นในเวลาเดียวกัน โดยมีคนหนุ่มสาวจากเยอรมันตะวันออกจำนวน 6,000 คนมาร่วมกันในเหตุการณ์ครั้งนั้น การชุมนุมดังกล่าวได้รับอนุญาตโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องมีผู้เข้าร่วมจากเบอร์ลินตะวันตก ทุกวันนี้สถานการณ์แบ่งแยกเช่นนี้ไม่มีอีกต่อไป และกรุงเบอร์ลินได้กลับกลายเป็นสัญลักษณ์ของผู้คนทั่วโลกที่พยายามก้าวข้ามกำแพงแห่งความแตกแยกเพื่อขยายพรหมแดนแห่งความไว้วางใจให้กว้างไกลออกไป

เพื่อให้เกิดโฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในทุกระดับตั้งแต่ครอบครัวชุมชน เมืองใหญ่ ประเทศและทวีปต่าง ๆ นั้น จำเป็นต้องมีการตัดสินใจที่กล้าหาญ¹

การตระหนักถึงความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมานที่ทั่วมนุษยชาติและโลกใบนี้ จะต้องไม่ทำให้พวกเรายอมแพ้ หวาดกลัว และใช้ชีวิตอย่างจำยอมโดยไม่ลงมือกระทำสิ่งใด²

แม้ว่าความหวังในสิ่งดี ๆ ของมนุษย์จะถูกคุกคามจากความสิ้นศรัทธาที่ถาโถมกันเข้ามาในรูปแบบของความยากลำบากทางเศรษฐกิจจนเป็นภาระอันหนักอึ้ง หรือจากความซับซ้อนยุ่งยากของสังคม หรือจากความสิ้นหวังใน

(1) แม้ว่าความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของมนุษยชาติเป็นเรื่องที่เรียกร้องกันมาโดยตลอด แต่สิ่งนี้ก็ต้องได้รับการฟื้นฟูชีวิตชีวาโดยการแสดงออกในโฉมใหม่ อันที่จริงช่วงเวลาปัจจุบันมีความแตกต่างไปจากอดีต ในการเตรียมคนรุ่นใหม่ด้วยหนุ่มสาวให้รู้จักแบ่งปันทรัพยากรของโลกและกระจายรายได้อย่างเท่าเทียมเป็นธรรมในประเทศของตนและทั่วโลก

(2) พลังที่กระตุ้นโฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ พลังนี้ได้รับการหล่อเลี้ยงจากความสำนึกที่ว่า ประวัติศาสตร์ของโลกไม่ใช่สิ่งที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า ซึ่งเมื่อเรามองย้อนกลับไปประวัติศาสตร์ก็จะพบตัวอย่างของเหตุการณ์ที่ยืนยันในความจริงเช่นนี้ เช่น ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองมีผู้นำทางการเมืองจำนวนหนึ่งที่มีความหวังและเชื่อในการกลับคืนดี และพวกเขาเริ่มสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในยุโรปอย่างกล้าหาญ หรือการปฏิรูปอย่างสงบที่เปลี่ยนแปลงฟิลิปปินส์ในปี ค.ศ. 1986 หรือกระบวนกร Solidarity ที่ได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางในประเทศโปแลนด์ ซึ่งได้ปูทางไปสู่หนทางแห่งอิสรภาพในหลายประเทศในทวีปยุโรป หรือการพังทลายของกำแพงเบอร์ลินในปี ค.ศ. 1984 ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่คาดคิดกันมาก่อน หรือการที่หลายประเทศในแถบลาตินอเมริกาที่เริ่มต้นกระบวนการแห่งประชาธิปไตยและการพัฒนาเศรษฐกิจที่สร้างความหวังแก่คนยากจนว่าจะได้รับการดูแล หรือการสิ้นสุด การแบ่งแยกผิวในประเทศแอฟริกาใต้และการยื่นมือประองต่อที่เกินความคาดหวังของเนลสัน แมนเดลา และการสิ้นสุดของความรุนแรงทางการเมืองในไอร์แลนด์เหนือและประเทศเชื้อชาติบาสก์เมื่อไม่นานมานี้

จดหมายจาก... เทเซ

เลขที่ 274 ฉบับพิเศษ

จดหมาย 2012

ก้าวสู่โฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ยามที่ต้องเผชิญหน้ากับภัยชะง่อนชะงั่วทางธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนจะทำให้ตื่นนอนแห่งความหวังที่กำลังแตกยอดต้องเหี่ยวแห้งเฉาไป³

ในการสร้างโฉมหน้าใหม่ของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จำเป็นต้องมีความพยายามอย่างยั่งยืนยวดที่จะเปิดธารน้ำแห่งความหวังให้พวยพุ่งออกมา

ไม่มีมนุษย์คนใด และไม่มีสังคมใดที่เจริญชีวิตอยู่ได้ โดยปราศจากความไว้วางใจต่อกัน

เมื่อความไว้วางใจถูกทรยศ เมื่อนั้นจะเกิดบาดแผลที่ฝังลึกอยู่ใน

ความไว้วางใจไม่ใช่การยอมเชื่อใจใครต่อใครอย่างง่าย ๆ แต่ความไว้วางใจเป็นผลของความพยายามภายใน และพวกเราทุกคนถูกเรียกให้ก้าวผ่านความเคลือบแคลงใจและเริ่มต้นใหม่ที่จะไว้วางใจในทุก ๆ วัน

ความไว้วางใจในมนุษย์

การเปิดหนทางแห่งความไว้วางใจ เป็นการตอบสนองต่อความต้องการเร่งด่วนประการหนึ่ง นั่นคือในขณะที่การสื่อสารในปัจจุบันดูสะดวกและง่ายแสนง่าย แต่สังคมมนุษย์ก็ยังมี การแบ่งเป็นชั้นวรรณะและแตกแยกกัน

กำแพงที่เกิดขึ้นนี้ไม่เพียงขวางกั้นผู้คนและพรหมแดน แต่กำแพงนี้อยู่ใกล้ตัวเรา เป็นกำแพงในหัวใจของเราซึ่งปรากฏในรูปแบบของอคติระหว่างชนชาติ หรือการมองผู้พวยพลิภัยที่อยู่ใกล้เหมือนเป็นคนไกลหรืออาจจะเป็นศาสนาที่มิถินเฉยต่อคนรอบข้างหรือคริสตชนเองที่แบ่งออกเป็นนิกายต่าง ๆ

สันติภาพในโลกนี้เริ่มจากจุดเล็ก ๆ ในหัวใจของเรา

ในการสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้น จำเป็นที่เราต้องเปิดตัวเข้าหาผู้อื่นด้วยมือที่ว่างเปล่า เพื่อรับฟังและพยายามเข้าใจผู้ที่คิดต่างจากเรา การทำเช่นนี้จะช่วยให้สถานการณ์ที่ดูเหมือนสิ้นหวังและปิดตาย เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลง

(3) การเปลี่ยนแปลงใหญ่โตในเรื่องเศรษฐกิจของโลกทำให้เกิดคำถามมากมายตามมา สมดุลของอำนาจในทางภูมิศาสตร์กำลังเปลี่ยนไป ความไม่เท่าเทียมกันมีมากขึ้นทุกวันนี้ สิ่งที่เคยเป็นความมั่นคงในอดีตก็ถูกพิสูจน์แล้วว่าไม่ใช่ความมั่นคงที่สามารถเกาะยึดได้ต่อไป สถานการณ์เหล่านี้เป็นเหตุผลที่ทำให้เราจะต้องใคร่ครวญให้มากกว่าเดิมเพื่อค้นพบทางเดินสำหรับชีวิต

ให้เราใส่ใจต่อผู้ที่อ่อนแอ ผู้ตกงานและผู้ทีประสพความยากลำบากในรูปแบบต่าง ๆ ความใส่ใจต่อผู้ยากไร้นี้จะต้องแสดงออกให้ปรากฏโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และหากเราพิจารณาเรื่องนี้ให้ลึกซึ้งจะพบว่าสิ่งนี้สะท้อนถึงท่าทีของการเปิดตัวต่อทุกคน เราควรเข้าใจด้วยว่าบุคคลรอบข้างที่เราใช้ชีวิตอยู่ใกล้ ๆ ล้วนแต่เป็นคณยากจนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง และพวกเขาเหล่านี้ต่างต้องการให้เรายื่นมือออกไปช่วยเหลือ⁴

ในการเผชิญหน้ากับความยากจน และความอยุติธรรมนั้นบางคนเลือกใช้การประท้วงและความรุนแรง ที่ปราศจากเป้าหมาย แท้ที่จริง แล้วความรุนแรงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้นได้⁵ อย่างไรก็ตาม หากเราต้องการเข้าใจผู้คนหนุ่มสาวที่แสดงความขุ่นเคืองใจโดยใช้พฤติกรรมเหล่านี้ เราจำเป็นต้องรับฟังเพื่อเข้าใจเหตุผลของพวกเขา⁶

พลังที่นำไปสู่การสร้างโฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จะต้องได้รับการหล่อเลี้ยงให้สดชื่นจากความเชื่อมั่นในบางสิ่งบางอย่างภายในจิตใจ และหนึ่งในความเชื่อมั่นเหล่านั้น ก็คือความต้องการที่จะแบ่งปัน⁷ ซึ่งการแบ่งปันนี้ จะช่วยรวบรวมผู้ที่มีความเชื่อในศาสนาต่าง ๆ รวมทั้งผู้ไม่มีความเชื่อให้รวมเข้าไว้ด้วยกัน

(4) ความยากจนไม่ได้หมายถึงเพียงแค่การขาดแคลนด้านวัตถุ แต่ยังรวมไปถึงการขาดเพื่อน การไม่สามารถค้นพบความหมายของชีวิต หรือการไม่สามารถเข้าถึงความมั่งคั่งอื่น ๆ ที่เปิดตัวสู่ความงดงามของการสร้างสรรค์ เช่นบทพระพันธ์, ดนตรีหรือศิลปะ

(5) ในปี ค.ศ. 1989 ที่ประเทศเยอรมันตะวันออก ในคืนก่อนการทำลายกำแพงเบอร์ลิน ผู้จัดการชุมนุมบนถนนขอให้ทุกคนที่เข้าร่วมถือเทียนไขที่จุดไฟ พวกเขาจะต้องถือเทียนด้วยมือข้างหนึ่ง ในขณะที่คอยป้องกันไม่ให้เปลวไฟถูกลมพัดดับด้วยมืออีกข้างหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาไม่มีมือเหลือพอสำหรับการสร้างความรุนแรงได้อีกต่อไป

(6) กลุ่มสาวชาวสเปนที่เข้าร่วมในกระบวนการ Indignados ในกรุงมาดริดเขียนถึงข้าพเจ้าดังต่อไปนี้ "อะไรก็เกิดขึ้นได้ถ้าสถานการณ์ไม่ดีขึ้น ผู้คนมากมายต้องตกงาน สูญเสียบ้านและสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ทุกแห่งเต็มไปด้วยความสับสนและโกรธเคือง อันเป็นผลจากกฎหมาย ระบบเศรษฐกิจ และสังคมที่ไม่เป็นธรรมรวมทั้งประชาธิปไตยจอมปลอมที่ไม่รับประกันสิทธิของประชาชนที่จะมีที่พักอาศัยอันเหมาะสม หรือความเป็นอยู่ที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ... ท่านถามว่า Taizé สามารถทำอะไรสำหรับพวกเรา คำตอบก็คือ ให้ท่านทำในสิ่งที่กำลังทำ โดยแสดงให้พวกเราเห็นว่า จะรักษาสันติสุขภายในจิตใจได้อย่างไร พวกเราต้องการคำถวายนานาและความรักที่แสดงออกมาให้ปรากฏ นอกนั้น ท่านยังสามารถช่วยเหลือโดยการแบ่งปันข่าวสาร กับคนหนุ่มสาวอื่น ๆ ที่ต้องห่วงกังวลในเรื่องเดียวกันกับพวกเรา"

(7) ตัวอย่างเช่น ประเทศตะวันตกออกแรงไม่มากพอในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ผู้คนในทวีปแอฟริกา และสร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในทวีปนี้ ซึ่งรวมทั้งประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศ เช่น ประเทศเฮติ ซึ่งพบว่าชาวเฮติ ที่แม้จะมีศักดิ์ศรีและความเชื่อที่แท้จริง แต่พวกเขาก็เป็นกลุ่มคนที่ถูกล่วงละเมิดความเป็นมนุษย์มากที่สุดกลุ่มหนึ่งเท่าที่เคยเกิดขึ้นมาในประวัติศาสตร์

(8) หลายโอกาสที่พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ทรงย้ำถึงความสำคัญของสัมพันธภาพส่วนบุคคลระหว่างเรากับพระเป็นเจ้าในฐานะที่เป็นรากฐานของความเชื่อ ดังเช่นที่พระองค์ ทรงเขียนว่า "การเป็นคริสตชนไม่ใช่เป็นผลจากการเลือกทางจริยธรรมหรือเป็นผลจาก ความคิดที่ดีเลิศ แต่เป็นผลจากการพบปะกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่ให้อุปนิสัยใหม่และทิศทางใหม่แก่ชีวิต" (Benedict XVI, Deus Caritas Est, บทนำข้อ 1)

ความไว้วางใจในพระเจ้า

ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างมนุษย์ มีรากฐานอันมั่นคงในองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าอาจจะมีข้อสงสัยในพระเจ้าเมื่อต้องพบกับความจริงที่ว่า ผู้มีความเชื่อจำนวนมากต้องพบกับประสบการณ์ด้านลบในที่ทำงาน ในการศึกษาเล่าเรียนหรือในชีวิตครอบครัว

มีหลายคนที่ไม่สามารถเชื่อในพระเจ้า ที่ทรงรักเขาเป็นการส่วนตัว และมีหลายคนที่ไม่มีความศรัทธาต่อพระองค์ แต่ก็ยังคงสงสัยในทำนองที่ว่า จะรู้ได้อย่างไรว่าตนมีความเชื่อทุกวันนี้นั้นความเชื่ออยู่ในภาวะเสี่ยง เป็นความเสี่ยงในเรื่องความไว้วางใจ

ความเชื่อไม่ได้หมายถึงการยึดมั่นต่อความจริง แท้ที่จริงแล้วความเชื่อคือความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า⁸ และเป็นความเชื่อนี้เองที่เรียกร้องเราให้หันหน้าสู่แสงสว่างแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

ความเชื่อไม่ได้ขัดขวาง หรือทำให้ความบริบูรณ์ส่วนตัวของเราต้องเหี่ยวเฉา⁹ ตรงกันข้ามความเชื่อในพระเจ้า จะปลดปล่อยเราสู่อิสรภาพ เป็นอิสระจากความหวาดกลัวและเป็นอิสระเพื่อมอบตัวรับใช้บุคคลที่พระเจ้าทรงไว้วางใจให้เราช่วยดูแล¹⁰

ยิ่งความไว้วางใจที่เรามีต่อพระเป็นเจ้าเติบโตมากขึ้นเท่าใด เราก็จะยิ่งเปิดหัวใจให้กว้างขวางและอำแขนรับมนุษย์ทุกคนไม่ว่าเขาจะอยู่ในส่วนใดของโลกหรือมาจากวัฒนธรรมใด หัวใจของเราจะสามารถต้อนรับวิทยาการและเทคโนโลยีที่ช่วยบรรเทาความทุกข์ยากของมนุษย์หรือช่วยให้สังคมของเราเติบโตก้าวหน้าขึ้น

เมื่อมนุษย์เพ่งมองดูพระเจ้า ดวงตาของเขาก็จะพร่ามัวเหมือนการมองดูแสงจ้าของดวงอาทิตย์ แต่อาศัยองค์พระเยซูคริสตเจ้า เราสามารถมองแสงสว่างนั้นผ่านทางพระองค์ ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ บอกให้เราเชื่อไว้วางใจในข้อที่ว่า องค์พระผู้ทรงสรรพานุภาพทรงรับสภาพความเป็นจริงของมนุษย์และทรงพูดกับเราด้วยภาษาที่เข้าใจได้

(9) ความเชื่อของเราจำเป็นต้องได้รับการชำระล้างให้หลุดพ้นจากการสร้างภาพและความหวาดกลัว โดยอาศัยการต่อสู้ภายในระหว่างความสงสัยและความไว้วางใจในการต่อสู้จิตใจของเราเข้าร่วมด้วย และเราจะไม่รู้สึกอึดใจกับการเรียนรู้ที่เป็นการจัดจำเรื่องราวที่บอกต่อกันมา สิ่งนี้เป็นเหตุผลที่อธิบายว่าเพราะเหตุใดคนหนุ่มสาวยุคใหม่จึงไม่พอใจแค่รับทราบประเพณีของพระศาสนจักร เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาต้องการก็คือการมีส่วนร่วมและความสำนึกของตนเอง

(10) Martin Luther ได้ขยายความเข้าใจเกี่ยวกับถ้อยคำของ น.เปาโลอัครสาวกที่ว่า "เป็นอิสระจากทุกสิ่งแต่เป็นทาสของทุกคน" (1 คร. 9, 19) ไว้ดังนี้ "คริสตชนเป็นบุคคลที่มีอิสรภาพ ในฐานะที่เขาเป็นเจ้านายของทุกสิ่งเขาไม่ใช้ผู้รับใช้ของผู้ใด แต่ในฐานะที่เขาเป็นข้ารับใช้ของความชอบน้อมถ่อมตน เขาเป็นผู้รับใช้ของทุกคน" (Luther, The Freedom of a Christian)

เอกลักษณ์ของความเชื่อคริสตชนก็คือ ความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นบุคคลและความสัมพันธ์ที่มีชีวิตชีวาระหว่างเรากับพระองค์ อย่างไรก็ตาม ความเชื่อนี้ยังคงเป็นเรื่องที่เราไม่สามารถจะเข้าใจได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์

พระคริสตเจ้าแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน

เราทุกคนต่างเป็นผู้จาริกแสวงบุญ เป็นผู้แสวงหาความจริง และความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้าไม่ใช่เป็นการครอบครองความจริง แต่เป็นการปล่อยตัวยอมให้พระองค์ผู้ทรงเป็นองค์ความจริงเข้าครอบครองตัวเรา

เรื่องที่น่าพิศวงใจสำหรับเราก็คือ การที่พระคริสตเจ้าทรงเป็นสื่อกลางให้แสงสว่างแห่งพระเจ้าผ่านมาสู่เราโดยอาศัยชีวิตที่เรียบง่ายของพระองค์ พระองค์ทรงมีชีวิตพระและทรงเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา¹¹ และโดยการเผยแสดงองค์ด้วยชีวิตมนุษย์ที่เรียบง่ายนี้เอง พระเจ้าก็ทรงฟื้นฟูความไวใจในมนุษย์เสียใหม่ กล่าวคือ พระองค์ทรงบันดาลให้เรามีความเชื่อในมนุษยชาติ เราจึงไม่ท้อแท้สิ้นหวังต่อโลกหรือต่อตัวเองอีกต่อไป

อาศัยการยอมรับความตายอันแสนทรมาณโดยไม่ใช้ความรุนแรงเพื่อตอบโต้ พระเยซูเจ้าทรงนำความรักของพระเจ้าจากสถานที่ที่เต็มไปด้วยความเกลียดชัง¹² การถูกตรึงบนกางเขนไม่ใช่ยอมรับความตายโดยจำยอมในโชคชะตา แต่เป็นการแสดงความรักจนถึงที่สุด และแม้ว่าการทรมาณที่ทรงรับจะเป็นเรื่องที่น่าอับอายและยากที่จะทำให้ยอมรับ พระองค์ก็ทรงไว้วางใจว่าพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าความชั่วและความตาย ก็ไม่ใช่คำตอบสุดท้าย ดังนั้น โดยการทำเช่นนี้ ความทุกข์ทรมาณ บนไม้กางเขนได้กลายเป็นเครื่องหมายแห่งความรักอันไม่มีวันจบสิ้นของพระองค์¹³

เมื่อพระเจ้าทรงยกพระองค์ขึ้นจากบรรดาผู้ตาย พระคริสตเจ้าก็ไม่ได้เป็นบุคคลแห่งอดีตอีกต่อไป แต่พระองค์ทรงประทับอยู่กับพวกเราในทุกวัน พระองค์ทรงส่งพระจิตเจ้าซึ่งทำให้เราสามารถเจริญชีวิตด้วยชีวิตพระที่มีอยู่ภายใน

(11) พระเยซูเจ้าไม่ไฉนกว่าเพ็ญพรตที่ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงกระทำอัศจรรย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย แต่ในเวลาแห่งไม้กางเขน ซึ่งพระองค์ทรงแสดง ให้ทุกคนเห็นว่าพระองค์เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมานั้น พระเจ้าก็ทรงนิ่งเงียบโดยไม่กระทำสิ่งใด เป็นความเจ็บปวดที่ผู้ทรมานทุกคนได้รับ และพระเยซูเจ้าเองก็ทรงร่วมส่วนในความเจ็บนั้น ความจริงที่ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระแมสสิยาห์ผู้ศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นเรื่องที่บรรดาอัครสาวกยากจะเข้าใจ ทั้งนี้เพราะพวกเขาหวังมาโดยตลอด ว่าพระองค์จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทางสังคมและการเมือง พวกเขาไม่เคยตระหนักใจเลยว่าพระเยซูเจ้าทรงเสด็จมา เพียงเพื่อจัดการกับบาปและความชั่วร้ายอย่างถอนรากถอนโคน

(12) เมื่อพระองค์ถูกทรมาน พระองค์ไม่ทรงท้อถอย เมื่อพระองค์ทรมานทุกขุ พระองค์ไม่ได้ทรงข่มขู่ แต่ทรงมอบความหวังใจในพระองค์ผู้ทรงตัดสินอย่างยุติธรรม (1 ปต 2,23)

(13) เรามักรู้สึกหมดหวังเมื่อพบว่าผู้บริสุทธิ์ต้องรับทรมานอย่างไม่อาจเข้าใจได้ และคำถามที่ว่า "พระเจ้าอยู่ที่ไหน?" ก็เป็นเสียงร้องที่สะท้อนก้องอยู่ตลอดทุกยุคทุกสมัย แม้ว่าจะไม่มีความตอบสำหรับสถานการณ์เหล่านี้ แต่เราสามารถวางใจได้อย่างมั่นใจว่า พระคริสตเจ้าผู้ทรงเอาชนะความตายและทรงร่วมความทุกข์ทรมานกับพวกเรา

ศูนย์กลางแห่งความเชื่อของเราคือพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพ พระองค์ทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรา และทรงมีสายสัมพันธ์แห่งความรักกับเราเป็นการส่วนตัว การมองไปยังองค์พระเยซูคริสตเจ้าจึงช่วยปลุกเร้าความพิศวงใจ และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อความเป็นอยู่ของเรา

เมื่อเรามองแสงสว่างขององค์พระคริสตเจ้า ด้วยการภาวนา ความสว่างนั้นจะค่อย ๆ ฉายแสงเข้าไปในจิตใจของเราทีละน้อย ธรรมชาติลึกลับของพระคริสตเจ้าจะกลับกลายเป็นธรรมชาติลึกลับของชีวิตเรา และถึงแม้ว่าความขัดแย้งและความหวาดกลัวที่อยู่ภายในจะยังไม่ถูกกำจัดออกไป แต่พระจิตเจ้าก็ทรงบันดาลให้พระคริสตเจ้าเข้ามาประทับอยู่กับเราในสิ่งที่ใจเราหวั่นไหว และเมื่อเป็นเช่นนี้ แสงสว่างก็เข้ามาสู่ความมืดในตัวเรา¹⁴

การภาวนานำเราไปยังพระเป็นเจ้าและโลก ในเวลาเดียวกัน เช่นเดียวกับมารีอา มักดาเลนาซึ่งพบพระคริสตเจ้าทรงกลับคืนชีพในวันปัสกา เราต่างก็ถูกเรียกให้แบ่งปันข่าวดีแห่งปัสกากับผู้อื่นด้วย¹⁵

กระแสเรียกของพระศาสนจักรคือการรวบรวมมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาทั่วโลกให้มารวมเป็นหนึ่งเดียวกันในสันติสุขขององค์พระคริสต พระศาสนจักรเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นประจักษ์ว่าพระวรสารคือถ้อยคำแห่งความจริง พระศาสนจักรเป็นร่างกายของพระคริสตเจ้าที่มีชีวิตโดยอาศัยพระจิต และพระศาสนจักรทำให้ "พระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียว" ยังคงประทับอยู่ในปัจจุบัน¹⁶

การที่พระศาสนจักรรับฟัง¹⁷ รักษาเยียวยาและคืนดีอย่างต่อเนื่องอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยเช่นนี้ พระศาสนจักรก็แสดงธรรมชาติของตนเองอย่างรุ่งเรือง นั่นคือความเป็นหนึ่งเดียวกันของความรัก ความเมตตา การปลอบโยน บรรเทาใจ และการสะท้อนให้เห็นถึงพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพอย่างกระจ่างชัด ดังนั้น โดยอาศัยความเป็นมิตร ความร่วมมือและการหลุดพ้นจากความรุนแรงในทุกรูปแบบ พระศาสนจักรก็ช่วยให้ความหวังไวใจในความเชื่อส่องสว่างเข้าสู่ดวงใจของมนุษย์¹⁸

(14) การภาวนาซึ่งเป็นการพิศวงแสงสว่างของพระเป็นเจ้านั้น แท้ที่จริงหมายถึงการรับฟัง ในพระคัมภีร์พระเจ้าทรงเป็นผู้ตรัสและตั้งคำถามกับเรา และพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นมนุษย์ที่ต่ำต้อยซึ่งต้องการได้รับความรักก็ตรัสกับเราด้วยว่า "เราขึ้นอยู่กับพระบิดาและเคารพ" (วิวรณ์ 3,20)

(15) ดู พระวรสารนักบุญยอห์น 20, 11 - 18

(16) Brother Roger ใช้คำพูดที่ว่า "พระคริสตเจ้าแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน" ซึ่งเป็นคำที่คล้ายกันกับคำที่ Dietrich Bonhoeffer นักเทววิทยาจากกรุงเบอร์ลินใช้ โดยขณะที่ท่านมีอายุ 21 ปีท่านใช้คำว่า "พระคริสตเจ้าทรงดำรงอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียว" และอธิบายเพิ่มเติมว่า "โดยทางพระคริสตเจ้านั้นเองที่ความเป็นมนุษย์ถูกหลอมรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าอย่างแท้จริง" (Bonhoeffer, Sanctorum Communio)

(17) การชุมนุมแห่งการรับฟัง (Ministry of Listening) ได้มีการถือปฏิบัติโดยชายหญิงที่อุทิศตัวเองในทุกหนแห่งทั่วพระศาสนจักร นอกนั้นยังถือปฏิบัติกันในบรรดาฆราวาสซึ่งถือว่า เป็นการเติมเต็มบทบาทของศาสนบริกรที่ได้รับการเจิม

(18) Brother Roger ในหนังสือ Peace and Heart in All Things

การเป็น "เกลียดองแผ่นดิน"

พระคริสตเจ้าแห่งความเป็นหนึ่งเดียว ไม่ทรงเสด็จมาเพื่อแบ่งแยกคริสตชน ออกจากผู้อื่นและสร้างสังคมที่โดดเดี่ยว ตรงกันข้ามคริสตชนถูกส่งออกไปเพื่อรับใช้มนุษยชาติในฐานะเชื่อแบ่งแห่งความไว้วางใจและสันติสุข¹⁹ ความเป็นหนึ่งเดียวของคริสตชนที่ประจักษ์ต่อสายตาของทุกคนนั้น ไม่ได้มีจุดหมายเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวในตัวเองแต่สิ่งนี้เป็นพยานยืนยัน ถึงพระวาจาที่ว่า "ท่านเป็นเกลียดองแผ่นดิน"²⁰ สำหรับมนุษยชาติ

อาศัยไม้กางเขนและการกลับคืนชีพ พระคริสตเจ้าทรงสถาปนาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันโฉมหน้าใหม่ในท่ามกลางมวลมนุษย์ ในองค์พระคริสตเจ้านั้นเองที่การแบ่งแยกมนุษยชาติ ออกเป็นฝักเป็นฝ่ายได้ถูกเอาชนะ มนุษย์ก็กลับกลายเป็นครอบครัวเดียวกัน²¹ การกลับคืนดีกับพระเจ้านำมาซึ่งการคืนดีกันระหว่างมนุษย์²²

(19) แม้ว่าสิ่งนี้จะเป็นการแสดงถึงจุดยืนที่ตรงข้ามกับสังคมที่กระทำสิ่งที่เป็นการลดศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ แต่ภารกิจนี้ดำเนินไปโดยอาศัยการเสวนากับวัฒนธรรมที่แตกต่างอย่างให้ความเคารพและสร้างสรรคเสมอมาตลอดทุกยุคทุกสมัย "เชื่อแบ่งจะไม่แสดงพลังของมันจนกว่าจะอยู่ในแบ่ง และจะผสมกันจนเป็นเนื้อเดียว" (น. ยอห์น คริสตอสโตม Homily 46 on Matthew)

(20) ดู พระวรสารนักบุญมัทธิว 5, 13

(21) พระคริสตเจ้าตรัสว่า "เมื่อเราถูกยกขึ้นจากโลก เราจะดึงดูมนุษย์ทั้งมวลมาสู่เรา" (ยน. 12,32) นักบุญเปาโลอัครสาวกกล่าวว่า "ไม่มีชาวยิวหรือกรีกอีกต่อไป ไม่มีท่าสหหรือโท ไม่มีแบ่งหญิงหรือชาย" (กท. 3, 28)

(22) ดู จดหมายของนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวเอเฟซัส 2, 14-18 พระคริสตเจ้าได้ทรงทำลายกำแพงที่แบ่งแยกคนของพระองค์ออกจากคนอื่น ๆ ทุกคนมีทางเข้าถึงพระองค์ได้ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันจะต้องไม่ถูกจำกัดเพียงแคในครอบครัวหรือประเทศชาติ แต่จะต้องเกิดขึ้นในท้องถิ่นและกลุ่มผลประโยชน์ทุกกลุ่มด้วย

โครงการจาริกแห่งความวางใจบนแผ่นดิน...ที่จะมาถึง

- ☞ วันศุกร์ที่ 2 มีนาคม 2012 ภราดาออลุส เดินทางไปกรุงเจนีวา ร่วมกับกลุ่มเยาวชนนานาชาติ เพื่อเยี่ยมเยียนศาสนจักรระดับโลก
- ☞ ระหว่างวันที่ 14 - 18 พฤศจิกายน 2012 การประชุมกลุ่มเยาวชนนานาชาติ ครั้งที่สาม ในแอฟริกา จะจัดขึ้นที่คิกาลี ประเทศรวันดา
- ☞ การประชุมกลุ่มเยาวชนยุโรปครั้งที่ 35 จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 28 ธันวาคม 2012 ถึงวันที่ 2 มกราคม 2013 ซึ่งสถานที่ที่จะแจ้งให้ทราบในการประชุมที่เบอร์ลิน
- ☞ ภราดาออลุส ร่วมกับคณะภราดา และกลุ่มเยาวชนจากทวีปต่าง ๆ เดินทางไปที่เมืองฮิสตันบูล ระหว่างวันที่ 4-6 มกราคม ปี 2013 เพื่อร่วมเฉลิมฉลองวันพระคริสตเจ้าแสดงองค์ กับพระสังฆราชบาร์โธโลมิว ที่ 1 แห่งคอนสแตนติโนเปิล และกลุ่มคริสตชนที่นั่น

รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมที่เบอร์ลินได้ที่ www.taize.fr

แต่จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเกลียดสูญเสียความเต็ม ประเด็นหนึ่งที่ควรตระหนักก็คือ มีบางเวลาที่คริสตชนไม่ปฏิบัติตามพระวาจาของพระคริสตเจ้าในเรื่องนี้อย่างชัดเจนมากนัก เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจะสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นได้อย่างไร หากพวกเราเองยังคงแตกแยกและไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน

พวกเรากำลังอยู่ในช่วงเวลาสำคัญในประวัติศาสตร์ เป็นช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูข่าวสารแห่งความรักและสันติสุข ให้กลับมีชีวิตชีวาขึ้นใหม่ คำถามที่เราต้องตอบก็คือเรามุ่งมั่นที่จะทำสิ่งนี้อย่างเต็มกำลังหรือไม่ เพื่อว่าเมื่อเราเป็นอิสระจากความเข้าใจผิด ข่าวสารแห่งความรักและสันติสุขก็จะถูกแพร่ออกไปตามความแท้จริงดั้งเดิมอย่างไม่ถูกปนเปื้อน

เราจะสามารถร่วมทางเดินไปกับผู้ที่มีความเชื่อต่างกัน แต่มีหัวใจที่แสวงหาความจริงเหมือนกัน โดยไม่เรียกร้องเงื่อนไขใด ๆ ได้หรือไม่²³

ในความพยายามสร้างโฉมหน้าใหม่ของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและเปิดหนทางแห่งความไว้วางใจกันนั้น เราจะพบกับ การถูกทดลองอยู่เสมอ และบางครั้งบางคราวการทดลองนั้น ดูจะมีพลังจนเกินกำลังในสถานการณ์เช่นนั้น เราควรถามตนเอง ว่าเราสำนึกหรือไม่ว่าเราถูกเรียกมาเพื่อตอบสนองต่อการทดลองที่ต้องประสบและต่อบุคคลที่ไม่เป็นที่ชื่นชอบ และพร้อมที่จะรักให้มากขึ้นหรือไม่ ?

(23) ตัวอย่างเช่น โดยการร่วมกันให้คำตอบต่อคำถามที่ว่า "อะไรคือความหมายของชีวิตของฉันทัน?" "สิ่งใดเป็นเครื่องหมายในชีวิตของฉันทัน?" "ความเป็นอยู่ทั้งหมดของฉันทันเพื่อจุดมุ่งหมายใด?"

fr. Alois

ปี 2015: การชุมนุมเพื่อมุ่งสู่โฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ในอีกสามปีข้างหน้านี้ โครงการจาริกความวางใจบนแผ่นดิน จะค้นหารีธีที่จะทำให้หัวข้อ: โฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ของจดหมายฉบับนี้ นำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง

โฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้จะนำทุกคนมารวมกัน ผู้จาริกแห่งสันติ ผู้จาริกแห่งความวางใจ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม

ช่วงเวลาอีกสามปีครั้งนี้ จะทำให้เยาวชนหนุ่มสาวจากทั่วทุกทวีป สามารถแสดงพลัง และก้าวไปด้วยกันด้วยความปรารถนา ปรียาญาณ และประสบการณ์ของพวกเขาเอง

- ปี 2012 เปิดหนทางสู่ความวางใจท่ามกลางมนุษยชาติ
- ปี 2013 ค้นพบต้นกำเนิดของความวางใจในพระเจ้า
- ปี 2014 ค้นพบเครื่องหมายที่มองเห็นได้ของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวในหมู่ผู้ที่รักพระคริสต์
- ปี 2015 กลับกลายเป็นเกลียดองแผ่นดิน

เพื่อสรุปและรวบรวมสิ่งที่เราได้ค้นพบมา และให้ได้มาซึ่งแนวทางใหม่ เพื่อการดำเนินงานต่อไป ในเดือนสิงหาคม ปี 2015 ที่หมู่คณะเทเซ่ จะมีการจัดการชุมนุมเพื่อมุ่งสู่โฉมใหม่แห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เฉลิมฉลองครบรอบ 75 ปี ของหมู่คณะเทเซ่ เฉลิมฉลองครบรอบวันเกิดปีที่ 100 ของภราดาโรเจอร์ เพื่อว่า เยาวชนคนหนุ่มสาวจะได้ร่วมติดตามและเพื่อการเตรียมตัวในการประชุมที่จะเกิดขึ้นแต่ละทวีปต่อไป